

Komisja Krajowa
80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
tel. 58/ 308-4480, fax. /58 308-4219
sekprez@solidarnosc.org.pl

L.dz. DZPS/85431/1406/2019

Gdańsk, dn. 30.12.2019 r.

Sz. P.

Stanisław Szwed

Minister Rodziny,

Pracy i Polityki Społecznej

Szanowny Panie Ministrze,

Działając z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłaszam następujące uwagi do projektu ustawy Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 grudnia 2019 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów.

Uwagi generalne

Zdaniem NSZZ „Solidarność”, w sytuacji, w której dodatkowe roczne świadczenie zwane też trzynastą emeryturą ma mieć charakter świadczenia stałego, winno ono realizować w sposób zrozumiały cele, które są społecznie niezbędne. Wnioskodawca w uzasadnieniu wskazuje, że ma ono *stanowić wsparcie dla osób pobierających niskie świadczenie emerytalno-rentowe*, natomiast świadczenie będzie przysługiwało ogółu emerytów niezależnie od wysokości otrzymywanej emerytury i faktu, że niektórzy świadczeniobiorcy pobierają równocześnie dochody z pracy, co wydaje się być co najmniej odbiegające od celu wskazanego w uzasadnieniu.

Zastrzeżenie wzbudza także, finansowanie świadczenia z Funduszu Solidarnościowego – proponowane rozwiązanie utrudnia analizę wydolności systemu ubezpieczeń społecznych (w tym Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) w odniesieniu do realizacji zobowiązania wyrażonego w expose premiera Mateusza Morawieckiego.

Należy podkreślić, że projektowanemu rozwiązaniu nie towarzyszą żadne rozwiązania postulowane od lat przez stronę związkową, których konsekwencją byłoby zwiększenie bieżących wpływów do FUS (takich jak „ozusowanie” umów zlecenie, proporcjonalnego oskładkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, czy modyfikacje zasad pobierania składki w sytuacji zbiegów tytułów ubezpieczeniowych). Uzasadnienie projektu oraz Ocena Skutków Regulacji nie zawierają żadnej analizy dotyczącej możliwości realizacji zadań, które winny być finansowane z Funduszu Solidarnościowego w sytuacji wprowadzania zasady, że jest on źródłem finansowania dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego. Brak tej analizy stanowi poważny mankament uzasadnienia oraz OSR. Jednocześnie NSZZ „Solidarność” podtrzymuje swoje zastrzeżenia dotyczące finansowania dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego z Funduszu Solidarnościowego, w oparciu o środki które powinny tworzyć systemowe rozwiązania zapewniające asystencję osobistą i opiekę wytechnieniową, a także zatrudnienie wspomagane – nie na zasadach projektowych, jak jest do tej pory, ale jako trwałe rozwiązania gwarantowane. Istnieje racjonalna obawa, że dodatkowe zadanie całkowicie zdominuje pierwotne cele, dla których Fundusz Solidarnościowy został powołany.

Uwagi szczegółowe

1. Zgodnie z treścią art. 8, 9, 10 projektu kwota dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie wlicza się do dochodu lub przychodu. Powoduje to nieracjonalną konsekwencję w postaci założenia, że kwota ta nie wpływa na sytuację materialną świadczeniobiorcy i może być traktowana jako nieistniejąca w kontekście, przykładowo, świadczeń z pomocy społecznej lub świadczeń rodzinnych. Proponowana regulacja spowoduje pogłębienie braku przejrzystości systemu wsparcia osób, których sytuacja materialna tego wymaga.
2. Zgodnie z treścią art. 11 projektu z kwoty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji. W sytuacji, w której dodatkowe roczne świadczenie ma mieć charakter świadczenia stałego – nie ma żadnych racjonalnych argumentów przemawiających za wyłączeniem go z potrąceń i egzekucji w sytuacji, gdy minimalna emerytura podlega możliwości zajęcia komorniczego w wysokości 25%. Co charakterystyczne, w uzasadnieniu nie ma żadnej argumentacji na rzecz tego, aby projektowane świadczenie nie podlegało potrąceniom i egzekucji.
3. Negatywnie należy ocenić brak przyszłej ewaluacji efektów wprowadzonego rozwiązania (Ocena Skutków Regulacji pkt 12).

Zdaniem NSZZ „Solidarność” wprowadzanie świadczenia w postaci dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie rozwiązuje problemów stojących przed systemem ubezpieczeń społecznych związanych z malejącą stopą zastąpienia świadczeń, brakiem odrębnej metody waloryzacji minimalnego świadczenia emerytalnego i rentowego czy też bieżącym poziomem wpływów do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Jednocześnie NSZZ „Solidarność” wskazuje, że właściwym kierunkiem działań dotyczących sfery ubezpieczeń społecznych oraz zabezpieczenia społecznego jest pogłębienie dialogu społecznego wokół tej kwestii na forum Zespołu Problemowego do spraw ubezpieczeń społecznych Rady Dialogu Społecznego.

Z poważaniem
Członek Prezydium Komisji Krajowej
NSZZ "Solidarność"

Henryk Nakonieczny